

Nr 260.

Av herr **Lindahl**, om ersättning till kamreraren G. Engberg för viss honom genom vägväsendets förstatligande åsamkad inkomstförlust.

Kamrer Gustav Engberg, Örebro, anställdes den 1 januari 1941 som kamrer vid Örebro läns mellersta vägdistrikt och erhöll under hand av vägstyrelsens ordförande, godsägare Efraim Odell, löfte att anställningen var att betrakta som varaktig eller överhuvud så länge som Engberg förmådde nöjaktigt upprätthålla densamma. Vägstyrelsen uttryckte också senare sin tillfredsställelse med det sätt, varpå Engberg skötte sin befattning inom vägdistriktet. Så kom emellertid förstatligandet av vägväsendet, och kamrer Engberg blev av kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uppsagd från sin befattning i vägdistriktet, och hans tjänstgöring blev avslutad den 1 juni 1944. Enträgna framställningar om att han skulle erhålla åtminstone tillfällig sysselsättning inom den statliga vägorganisationen ledde icke till något resultat. Som Engberg under år 1944 fyllde sextio år, voro ju också utsikterna att på annat håll erhålla arbete ytterst små, och alla hans försök i den riktningen ha också misslyckats. Engbergs avlöning som kamrer i vägdistriktet utgjorde inklusive rörligt tillägg kronor 4 716, sålunda en årlig inkomst, som relativt sett måste betraktas som betydande och vilken Engberg utan eget förvållande gått förlustig. På grund av den korta tjänstetiden kan ju icke pension åt Engberg påräknas, men borde det ur rättvisesynpunkt icke synas orimligt, om Engberg av statsmedel erhöle någon ersättning för den inkomst, som han genom vägväsendets förstatligande gick förlustig.

Med stöd av vad sålunda anförts får undertecknad föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att kamrer Engberg tilldelas en skälig ersättning för den inkomstförlust, han genom vägväsendets förstatligande åsamkades.

Stockholm i januari 1945.

Lars Lindahl.